

Unirea Sufletelor Românești...

Gabriel Stănciulescu

Unirea Sufletelor Românești...

Pulsează-n inimi sângele fierbinte,
Și-n suflete dorințele curate,
Ne-am săturat de ziceri și cuvinte...
Avem speranțe, încă se mai poate.

Mai sus, la est, e-o apă curgătoare,
N-a diluat poftirea de unire,
Chiar Dumnezeu a pus-o la hotare
Să ne hrănească setea de iubire.

Nu luăm nimic, căci al nostru este,
Și nici pământuri nu ne aduc folos,
Ne este dor să spunem o poveste
Despre ce a fost și încă-i nemilos.

Noi nu la teritorii jinduim, jurați,
Nu bogății, din holda cea străbună,
Ne este foame de-o horă între frați
De graiul nost', ce încă mai răsună.

Ne cuprindem strâns. la horă, în brațe,
Purtati prin timp de setea fericirii,
Și astăzi la speranțe avem rație,
Năzuind ofranda reîntregirii.

Voi vă certați pe-ambii și bănet!
Și ați uitat, ce nu uităm și doare!
Vă devorați ca ulii, pe buget!
Și nu vedeți că pe pământ se moare!

Dușmanii noștri vașnici se amuză,
Căci jafu-i cronic, ne-am furat și visul,
Pare că-i joc pierdut, ori fără miză,
În țara noastră, ne-a rămas abisul.

Încă este timp, vise au și săracii,
Suntem români, bolnavi de omenie,
Ne-or ajuta străbunii noștri, dacii,
Să-ți vindecăm trupul, Românie!

Autor: Gabriel Stănciulescu